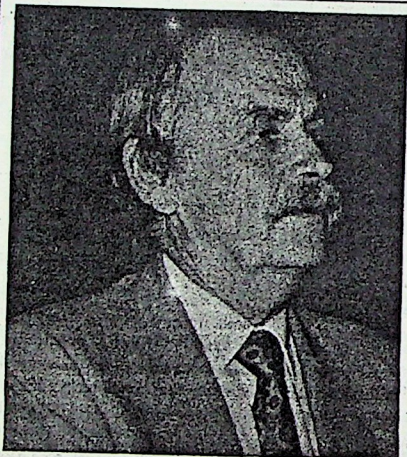




Богдан Гаврилишин:

"ХАЙ ЩАСТИТЬ ЇМ ЗРОБИТИ БІЛЬШЕ..."

2 липня цього року у столичному Українському Домі відбулися урочини з нагоди присудження премії Фондації відомих громадських діячів (Вашингтон) Збігнесу Бжезінському, Богдану Гаврилишину та Івану Драчу.

Сьогодні друкуємо інтерв'ю з відомим вченим, членом світової Академії наук і мистецтва, членом міжнародної Академії менеджменту, почесним членом Академії наук України, заслуженим діячем науки і техніки України, професором Богданом Дмитровичем Гаврилишином.

- Богдане Дмитровичу, розкажіть, будь-ласка, трохи докладніше про Фондацію Антоновичів.

- Фондація Омеляна і Тетяни Антоновичів була заснована понад 10 років тому у Вашингтоні. Омелян і Тетяна - відомі в діаспорі громадські діячі українського походження, які встановили щорічні премії, призначені на усіляке сприяння розвитку літератури, науки, на добро України. Хочу відзначити унікальну роль Фондації в культурному житті діаспори і України упродовж її десятилітнього існування. Першим лауреатом премії Антоновичів став пост

Василь Стус, який не зміг її одержати, бо перебував тоді у таборах, звідки йому так і не судилося вийти. В наступні роки лауреатами премії були відомі діячі літератури і науки Ємма Андіївська, Ліна Костенко, Іван Дзюба, Валерій Шевчук, Богдан Кравченко та інші - всього 20 нагороджених. Цікаво, що з-поміж них лише п'ятеро - з Великої України: Фондація свідомо утримувалася від нагород на материк, бо вони, як правило, спричинявали репресії нагороджених.

До речі, вже вдруге вручення премій Фондації проходило у Києві,

в політично незалежній державі. Про це мріяли всі причетні до Фондації від часу її заснування...

- Хто ж вони, цьогорічні лауреати?

- Крім мене, цього року лауреатами премії стали Збігнев Бжезінський (США) та Іван Драч. Співголова Руху одержав премію за літературний твір "Чорнобильська мадонна", а відомий американський політолог - за працю "Грандіозний провал. Народження і смерть комунізму." Було враховано також і їх вагомий внесок

у захист і розбудову української держави... Мені премію було присуджено за книгу "Дороговкази в майбутнє" і за підготовку кадрів для різних галузей суспільного життя.

- З газет мені відомо, що грошову частину премії Ви передали для студентської молоді рідного Коропця...

- Так, у своєму слові-подяці під час вручення премії я сказав, що грошову винагороду в сумі 5 тисяч американських доларів передаю до рідного Коропця Монастириського району для надання стипендій студентам вузів і учням середніх спеціальних навчальних закладів, які вручив особисто 1 вересня 1992 року. Хай щастить їм зробити для України більше, ніж вдалося мені...

Розмову вів

В.ГАВРИЛИШИН.

Коропець-Київ.